

Miêu tả con vật em yêu

Bài làm

Khi mẹ mới đem về, Văn Đen sợ hãi, lúc nào cũng nép trong vách tường. Thế mà chỉ vài ngày sau, chú đã lân la làm quen với em, em xuống bếp, chú cũng xuống bếp, em lên phòng, chú cũng lên phòng. Nhìn vào đôi mắt Văn Đen, em thấy nó như đang ước muốn một điều gì thì phải? Em liền bế nó lên, nói nựng: “Muốn làm quen với anh hả? Chú mình! Được thôi, từ nay chú có tên là Văn Đen, chịu không?”. Văn Đen liền phe phẩy cái đuôi như đồng ý với cái tên thật dễ thương của mình.

Chú chó này có một bộ lông màu nâu xen kẽ trắng, có hình dáng như một con thạch sùng, được người đời gọi là tứ túc mai hoa. Cái đầu nhỏ nhắn, trông giống như một cái yên xe đạp. Hai tai lúc nào cũng dong dỏng dựng đứng như đang nghe ngóng một điều gì. Đôi mắt Văn Đen lộ vẻ ngây thơ, nhưng ban đêm, đôi mắt ấy ngời xanh giúp chú có thể nhìn rõ mọi vật. Bộ ria mép vểnh lên trông giống như của một chú hổ con. Cái miệng thoạt nhìn có vẻ hiền lành, nhưng khi chú gầm lên, những chiếc răng nanh hiện ra trông dữ tợn như một con ác thú. Cái mũi thì thật kì lạ, lúc nào cũng ướt như người bị cảm cúm. Chùm lông đuôi xù xì, xoắn thành hình chữ o, phe phẩy khi vui vẻ, duỗi ra khi buồn rầu.

Những lúc em đi học về. Mới thoạt nhìn thấy ở đầu ngõ, chú đã vui mừng nhảy chồm hai chân trước lên bắt tay em, tỏ vẻ thân mật. Khi màn đêm buông xuống, cả gia đình em đang đánh một giấc ngon lành sau một ngày làm việc mệt nhọc. Nhưng chú vẫn thức, vẫn đứng đó, canh giấc ngủ cho cả nhà. Đặc biệt là khi có khách lạ, chú nhe hai hàm răng thật dữ tợn, sủa “gâu, gâu” làm cho ông khách nào cũng phải sợ. Thế mà bố em chỉ vừa mới gọi một tiếng là chú im bật ngay. Tuy là chó nhưng chú cũng rất ghét chuột. “Chíp, chíp” đấy, một con chuột to gan đang đi trước mõm chú đấy. Con chuột xấu số, không biết Văn Đen đang tức giận, vẫn vô tư nhấm nháp từng hạt thóc ngon lành. Bỗng “ào” một cái, chú chuột đã nằm gọn trong móng vuốt của Văn Đen. Thực ra chú ta chỉ định hù dọa con chuột nhỏ bé. Nhưng vì vô quá mạnh nên con chuột thảm thương đã ngoẻo tự bao giờ. Thường ngày, khi ăn cơm với chú thì khỏi phải chê! Chú ăn lia lịa, ăn không kịp nuốt, em vừa mới ăn được có nửa chén cơm mà chú đã dọn sạch cả cái xoong to. Ăn xong chú còn liếm lại thật kĩ như thể không để cho một hạt cơm nào còn sót lại, trông mới dễ ghét làm sao! Hình như chú thích em lắm! Khi em xem

tivi, chú hay đến bên em dụi dụi vào chân như muốn em vuốt ve bộ lông mềm mại hay nựng nịu với chú một tí.

Em quý chú lắm! Những lúc rảnh rỗi, em thường cùng chú chơi đùa không biết chán. Vào những lúc đó, mọi phiền toái trong đầu em đều tan biến. Vần đen của em là như thế đó. Không ngoan và thật đáng yêu!